

NEPOSREDNA POTRDITEV OBČINSKE POLITIKE

Na zadnji seji občinske skupščine je komisija za izvedbo referendumov poročala o poteku rezultatov tajnega glasovanja. Govorniki so se zbirali o združevanju in o gradnji šol in in vrtcev.

20. decembra 1973 se je 95,5% vseh zaposlenih v kamniških delovnih organizacijah odločilo, da bo v naslednjih petih letih, t.j. do leta 1978 združevalo dohodek svojih organizacij v višini 0,8% neto osebnih dohodkov za gradnjo šol in vrtcev (program gradnje smo objavili v 11. številki Kamniškega občana!). Načelno je, da so se za uresničitev tega programa izjasnili delavci v slehernem kolektivu.

Iz podatkov o izidu referenduma lahko povzamemo, da je na referendumu sodelovalo 38 organizacij združenega dela in 10 obrazovalno-vzgojnih zavodov, pri katerih je bilo vpisanih volilni imeni 8367 upravičencev. Od skupnega števila upravičencev se je udeležilo referenduma 6902 upravičencev ali 82,5%. Od skupnega števila upravičencev je za prispevek glasovalo 5916 upravičencev ali 70,7%.

Druženopolitičnih organizacij in državnih organov je na referendumu sodelovalo 7 s 108

volilnimi upravičenci. Od tega se je glasovanja udeležilo 105 upravičencev ali 97,2%. Od skupnega števila upravičencev je glasovalo za referendum 101 upravičencev ali 93,4%.

Na referendumu je sodelovalo tudi 6 zunanjih organizacij združenega dela, ki imajo svoje TOZD na področju občine Kamnik z 292 volilnimi upravičenci. Od tega je glasovalo 269 upravičencev ali 92,1%. Od skupnega števila upravičencev je glasovalo za prispevek 249 upravičencev ali 80,9%.

Skupaj je bilo na področju občine 8767 volilnih upravičencev, od katerih se je glasovanja udeležilo 7276 upravičencev ali 83,0%. Od skupnega števila upravičencev je za prispevek glasovalo 6266 ali 71,5%.

Komisija za izvedbo referenduma ugotavlja, da je bil časovni program razprav, sprejet na skupščini občine Kamnik, v celoti uresničen.

Komisija meni, da so izkušnje o aktivnosti pri izvedbi referenduma, zlasti z vključevanjem šolske mladine, prosvetnih delavcev in mladine, izredno pozitivni in jih moramo vsi družbeni dejavniki v občini pri podobnih akcijah uveljaviti, razvijati in v praksi upoštevati.

Komisija je ugotovila izredno aktivnost vseh delovnih ljudi v občini in meni, da so kot

neštetokrat do sedaj v občini in družbi, delovni ljudje v občini Kamnik ponovno dokazali pravilnost ustavnih sprememb, po katerih morajo neposredno odločati o temeljnih zadevah delovnih ljudi.

V praksi smo ponovno dokazali, da je odgovornost delovnih ljudi v gospodarskih in družbenih dejavnostih širša kot samo skrb za proizvodnjo. Delovni ljudje so s tem potrdili svojo skrb za razširjeno družbeno reprodukcijo in tako zrušili mišljenje nekaterih struktur, da je naš delovni človek sposoben odločati samo o svojem osebnem dohodku.

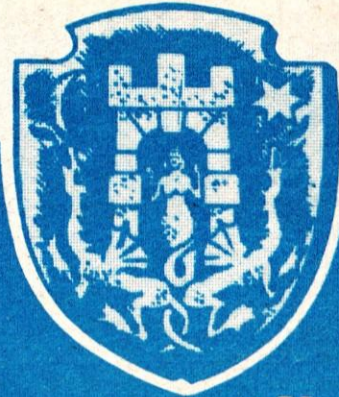
Uspeh referendumov potrjuje pravilnost politike skupščine in druženopolitičnih organizacij v občini.

Komisija ugotavlja, da so delovni ljudje, ki aktivno sodelujejo pri sestavljanju programa pripravljene, več kot je njihova obveza, prispevati k izvedbi programa.

Po posameznih kolektivih je program podprl takle del vseh zaposlenih delavcev: Rudnik kaolina 63,3%, Svit 69,7%, Titan 61,3%, podjetje Kamnik 67,3%, Menina 62,7%, Stol 73,8%, Svilaniti 65,3%, Tovarna usnja 68,3%, Živilska industrija 80,5%, Veterinarski zavod 100,0%, Kozorog 100,0%, Graditelj 63,2%, Alprem

67,2%, Kočna 89,4%, Planinka 79,1%, Gostišče pri Grogu 100,0%, Lončarska zadruga Komenda 96,0%, Usluga 100,0%, Meso 76,0%, Sloga 77,3%, Zarja 83,8%, Stanovalniško podjetje 100,0%, Komunalno podjetje 79,5%, Osnovna šola F. Albrehta 89,8%, osnovna šola T. Brejca 95,0%, osnovna šola Stranje 100,0%, osnovna šola Komenda-Moste 100,0%, gimnazija R. Maistra 100,0%, glasbena

šola 100,0%, TIS 100,0%, Muzej 100,0%, Arboretum 100,0%, Delavska univerza 100,0%, Ljudska knjižnica 100,0%, Lekarna 91,6%, otroški vrtec Antona Medveda 94,6%, Dijaški dom 100,0%, Zavod za usposabljanje invalidne mladine 90,6%, Delavski dom 81,8%, Komite občinske konference ZKS 100,0%, občinska konferenca SZDL 100,0%, občinski sindikalni svet 100,0%, skupščina občine 91,7%, občinski sodnik za prekrške 100,0%, občinsko sodišče, 100,0%, krajevna skupnost Kamnik 100,0%, Žito Ljubljana - DE Vesna 67,4%, Emona Ljubljana - obrat Kamnik 81,1%, Gozdno gospodarstvo Ljubljana 96,9%, Viator Ljubljana - poslovna enota Kamnik 86,9%, Tekstilni inštitut Maribor - eksperimentalni oddelek Kamnik 86,6% in Ljubljanska banka Ljubljana - podružnica Kamnik 95,6%.

KAMNIŠKI OBČAN

LETO XIIIŠT.1. JANUAR 1974 • 1 DINAR

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

EVIDENTIRANJE MOŽNIH KANDIDATOV V POLNEM TEKU

Te dni v krajevnih organizacijah SZDL in krajevnih skupnostih poteka zbiranje možnih kandidatov za prihodnje volitve delegacij, ki bodo konec marca letos.

Do 15. januarja so v petnajstih krajevnih skupnostih zbrali 310 možnih kandidatov začlane delegacij, iz katerih se bodo delagati v bodoče udeleževali sej občinske skupščine.

Največ možnih kandidatov so evidentirali v krajevni skupnosti Kamnik (80), na Duplici, v Komendi in v Nevljah po 25, v Srednji vasi 23, v Tuhinju 20, v Godiču 17, na Vranji peči 15, v Tunjicah in v Volčjem potoku pa 14, v Motniku 13, v Šmartnem 12, v Špitaliču 11, na Pšajnovici 10 in na Selah 6 možnih kandidatov.

Med možnimi kandidati je še vedno premalo žensk in mladine, čeprav nova ustava pravi, da mora sestav delegacije v krajevni skupnosti odgovarjati sestavi prebivalstva. Zato bo treba temu pri nadaljnjem zbiranju kandidatov posvetiti več pozornosti.

Iz delegacij, ki naj bi štele od 15 do 20 delegatov, bo iz vsake krajevske skupnosti najmanj po en delegat sodeloval v zboru krajevnih skupnosti občinske skupščine. Delegati bodo sodelovali tudi v skupščini izobraževalne, kulturne, telesnokulturne, stanovalniške, kmetijske, zemljiške in ostalih samoupravnih interesnih skupnosti.

F. S.

SPOMINSKA SVEČANOST V RUDNIKU

BERTO KODRIČ, PREDSEDNIK DUPLIŠKE ORGANIZACIJE ZVEZE BORCEV, OB ZAČETKU SLOVESNOSTI PRI SPOMENIKU V RUDNIKU

Kot vsako leto so tudi letos 6. januarja organizacije zveze borcev naše in domače občine pripravile spominsko svečanost v Rudniku pri Volčjem potoku. 6. januarja 1945 je nemški okupator v teh bunkerjih napadel okrog 30 okrožnih političnih delavcev na čelu s takratnim sekretarjem OK KPS Kamnik Edvardom PETERNELOM - TINKOM. Večina jih je padlo pri preboju iz obroča, ali pa so jih Nemci ujeli, le nekaj se jih je rešilo. Ta dogodek je bil hud udarec za narodno osvobodilni boj na Kamniškem.

Na svečanosti je spregovoril predsednik občinske skupščine Kamnik, kulturni program pa so izvedli učenci osnovne šole na Duplici in pevski zbor Solidarnost pod vodstvom Viktorja MIHELČICA.

Kljub slabemu vremenu se je svečanosti udeležilo veliko število ljudi, med njimi so bili tudi preživelci borci, ki so bili v teh bunkerjih. Organizator letošnje svečanosti je bila krajevna organizacija zveze borcev NOV Duplica, katere predsednik Berto KODRIČ je prireditev tudi vodil.

-lj

OB DNEVU JLA

REZERVNI VOJAŠKI STAREŠINE RAZVILI PRAPOR

Že tradicionalna proslava dneva JLA, ki jo vsako leto pripravi občinski odbor ZRVS je imela letos še posebno obeležje. Občinska organizacija ZRVS je slovesno razvila svoj prapor, ki ga je praporščaku izročil Kazimir KERŽIČ, podpredsednik občinske skupščine.

Na slovesnosti v dvorani Doma so podelili tudi priznanje ZRVS za posebne zasluge na področju splošnega ljudskega odpora. Priznanja so prejeli: Franc VENGUST, Dušan OSREDKAR, Albin DOLENC, Jože MATJAN, Srečko KRMAVNAR, Maks BOHTE, Ciril GRILJ, Ciril SIMIČAK in Stane NAJGER.

V kulturnem programu so sodelovali moški pevski zbor Solidarnost in vojaki enote JLA iz Ljubljane.

-lj

KAZIMIR KERŽIČ, PODPREDSEDNIK OBČINSKE SKUPŠČINE, JE IZROČIL PRAPOR ZRVS ALOJZU KONDI, PREDSEDNIKU OBČINSKEGA ODBORA ZRVS KAMNIK

BRALCE OPOZARJAMO NA POSEBNO PRILOGO KAMNIŠKEGA OBČANA, V KATERI SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI OBJAVLJAJO SVOJE DELOVNE PROGRAME ZA LETOŠNJE LETO IN POTREBNA SREDSTVA ZA NJIHOVO FINANCIRANJE (STRAN 5 DO 10)

ŽIVAHNA PREDKONGRESNA DEJAVNOST ORGANIZACIJE ZK

V obdobju pred kongresom ZK poteka tudi v organizacijah ZK naše občine pestra aktivnost, tako v pogledu izobraževanja članov, obravnavanja aktualnih problemov, kot v pogledu kadrovske priprave in volitve in oba kongresa.

Člani osnovnih organizacij ZK Kamnik – sever in Kamnik – jug ter Nevlje, so pred dnevi skupaj obravnavali zadnje spremembe in dopolnitve zvezne ustave, ki jih je obrazložil republiški poslanec Franc

SVETELJ.

Govorili so tudi o predlogu statuta ZKJ, ki ga je orisal Rado JAN s CK ZKS. Živahna razprava je pokazala zanimanje članov za temeljno listino svoje organizacije.

26. januarja bo v Kamniški Bistrici seminar za vse sekretarje osnovnih organizacij ZKS, na katerem bodo obravnavali predlog resolucije za X. kongres ZKJ in ostale dokumente. Pretresli bodo tudi osnutek resolucije o letošnjem razvoju

naše občine in govorili o metodah političnega dela.

Komite in kadrovska komisija pri občinski konferenci ZKS sta predlagala kot gosta za X. kongres ZKJ Marjo Jamnik, delavko iz podjetja Kamnik.

Za delegate za VII. kongres ZKS pa so predlagani: Kazimir KERŽIČ, direktor podjetja Kamnik, Nada IRT, ekonom. iz Stola, Franc KLADNIK, tehnik iz Svilanita in Marjan POLJANŠEK, električar iz osnovne organizacije ZK Tuhinj.

SPOMINSKI POHOD NA KOSTANJSKO PLANINO

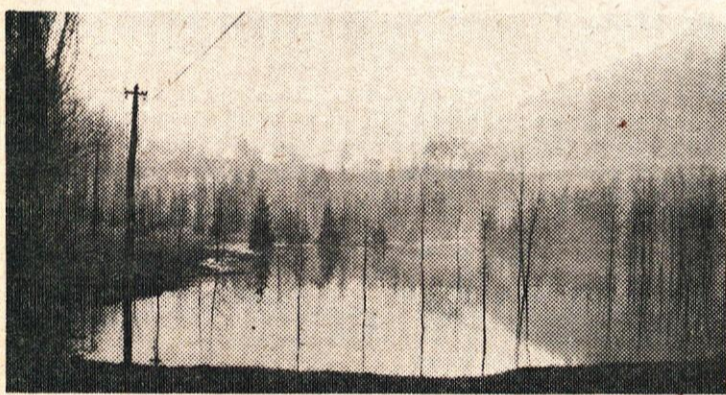

V spomin na usodni 24. december 1942, ko je v neenakem boju z okupatorjem padlo 16 borcev Kamniškega bataljona, je krajevno združenje rezervnih vojaških starešin Matija Blejca Tuhinj tudi letos organiziralo spominski pohod na Kostanjsko planino.

Udeleženci pohoda s harmoniko in prapori na čelu krenili na približno poldrugo uro dolgo pot proti Kostanjski planini.

Med udeleženci je bilo precej mladine, ki je sodelovala tudi v kulturnem programu. Pred spominskim kamnom so udeleženci bitke obudili spomine na tiste težke, vendar slavne dni v naši zgodovini, ki ne smejo nikdar v pozabo.

— lj

NOVO JEZERO? NE, LE VELIKA LUŽA, KI SE POJAVI V VSAKEM VEČJEM DEŽEVJU OB ZAJETJU KAMNIŠKEGA VODOVODA POD SKALCO; NEKAJKRAT JE TA VODA ŽE PRITEKLA TUDI IZ VODOVODNIH PIP V MESTU, ČEPRAV KLORIRANA. SE EN DOKAZ VEČ, KAKO NUJNO POTREBUJE KAMNIK NOVO VODOVODNO ZAJETJE.

Ob 30-letnici streljanja 14 kamniških aktivistov osvobodilne fronte, organizirata krajevni organizaciji ZB in SZDL Kamnik

SPOMINSKA SVEČANOST

v četrtek, dne 31. januarja 1974
v Šentvidu in v Begunjah

Program:

- ob 9. uri spominska svečanost v avli občinske skupščine
- ob 10. uri spominska svečanost v Šentvidu, kjer so bili aktivisti ustreljeni
- ob 11. uri obisk skupne grobnice v Begunjah

Vabimo svojce padlih aktivistov in vse ostale aktiviste Kamnika, ki so bili aretirani dne 19. decembra 1943 in 19. januarja 1944, da se spominske svečanosti udeležijo.

Zbirališče bo ob 8.45 na avtobusni postaji na Titovem trgu v Kamniku.

NOVOLETNO OBDAROVANJE OSTARELIH V KAMNIKU

Krajevna skupnost Kamnik in krajevna organizacija SZDL Kamnik sta tudi to pot ob novem letu obdarovala ostarele in onemogle občane.

V ta namen je svet krajevne skupnosti odobril znesek 5.000 din in odbor krajevne organizacije SZDL 4.000 din.

Obdarovanih je bilo 20 starejših občanov z denarnimi boni po 300 din in 48 otrok dijaškega doma v vrednosti 1.000 din.

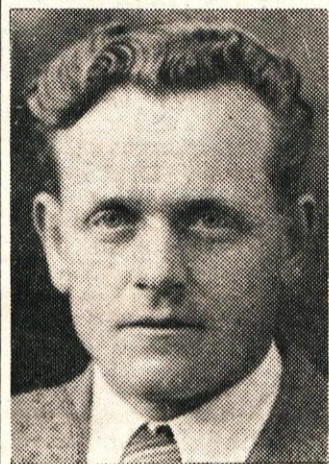
NOVOLETNO SREČANJE NAJSTAREJŠIH UPOKOJENCEV

Kamniško društvo upokojencev je pred novim letom povabilo v svoj klub vse tiste svoje člane, ki so letos dopolnili 80 let starosti in vse člane stare preko 90 let. Še posebej pa so povabili na srečanje šest zakonskih parov, ki so letos praznovali petdeset let skupnega življenja.

Ob skromni zakuski in prisrčnem programu, ki so ga pripravili otroci iz oddelka otroškega vrta A. Medveda v Zapricah, je stekla beseda naših najstarejših občanov o njihovem življenju, o preteklih dogodkih in seveda tudi o pokojnini. Člani društva si takih srečanj še želijo, saj se tako še bolj čutijo, da so člani res aktivne organizacije društva upokojencev.

IVAN HOMŠAK - TINČE

Nekaj dni pred novim letom je dolina pod Kozjakom izgubila nekdanjega borca NOB in dolgoletnega družbenega delavca. Na poti

IVAN HOMŠAK - TINČE

spominskega pohoda na Kostanjsko planino je v prometni nesreči omahnil v smrt Ivan HOMŠAK, s partizanskim imenom Tinče, iz Bele pri Špitaliču.

Rojen je bil 22. avgusta 1915 v Beli, kot kmečki sin. Vsa družina se je odzvala klicu domovine in se vključila v NOV. Ivan je šel v

partizane 3. julija 1943, bil je intendant in opravljal druge dolžnosti v Standrovi brigadi. Po osvoboditvi je ostal aktiven oficir v JLA do leta 1949. Nato se je vrnil na kmetijo v Belo in se aktivno vključil v delo družbenopolitičnih organizacij v Špitaliču in Motniku. Skoraj 20 let je bil predsednik krajevne organizacije zveze borcev. Zelo prizadeven je bil kot član ZK tudi v SZDL in v svetu krajevne skupnosti. Njegove preudarne in pametne besede in dober zgled sta bila vodilo marsikateremu mlajšemu soobčanu pri reševanju vsakdanjih življenjskih problemov.

Med občani Tuhinjske doline je bil Tinče zelo priljubljen. To so dokazali številno udeležbo na njegovem zadnji poti na špitališko pokopališče, kjer so se od njega poslovili tudi njegovi soborci in družbeni delavci.

S svojo skromnostjo in zavzetostjo za boljše odnose med ljudmi bo ostal Ivan HOMŠAK v trajnem spominu vsem, ki smo ga poznali.

F. Svetelj

SLOVO OD MARE LUKANČEVE: SODELAVCI IN SOBORCI NA ZADNJI ČASTNI STRAŽI OB KRSTI STALI NJENI PARTIZANSKI SOBORCI IN VODILNI DRUŽBENI LAVCI NAŠE OBČINE OBČINSKA SKUPŠČINA PA JE NJEN SPOPOCASTILA Z ŽALNO SEJO.

OBISK UDELEŽENCEV OKTOBERSKE REVOLUCIJE

Predstavniki občinske konference SZDL so ob novem letu obiskali tri udeležence revolucije naše občine.

Franc VIRJENT, po domače KUŽNAR iz Olševka, ki bo

letos oktobra dopolnil 90 let, Franc ZORE iz Češnjic, star 83 let in Albert URŠIČ iz Kamnika, so bili obiska in skromnega darilca zelo veseli. Vsi trije so

ob tej priložnosti obujali spomine na čas pred več kot pol stoletja, ko so v Rusiji sodelovali v dogajanjih, ki so odločilno vplivala na svetovno zgodovino.

DEDEK MRAZ V DELOVNIH KOLEKTIVIH: DEDEK MRAZ S SPREMLJANJE JE OBDAROVANJE TUDI NAJMLAJŠE ČLANE DRUŽINE DEDELAVCEV OBČINSKE UPRAVE, SODIŠČA IN MILICE

POSLEDNJA SREČANJA

ČEPRAV NI LAHKO OBULATI SPOMINOV, KI SO JIH PRED 30 LETI V ŽIVLJENJE MLADIH KAMNIŠKIH DRUŽIN ZASEKALI OKUPATORJEVI STRELI, SMO KLJUB TEMU SKLENILI ZAPROSITI NEKATERE VDOVE USTRELJENIH KAMNIČANOV ZA NEKAJ BESED O POSLEDNEM SREČANJU Z NJIHOVIMI NAJDRAŽJIMI.

jih nameravala posaditi v tople grede. Obiskala sem ga v zaporu v Begunjah. Moža je pripeljal gestapovec le do ograje, skozi katero sem mu ponudila zavojček cigaret. Gestapovec mu ni dovolil vzeti cigaret; samo eno cigareto sem mu smela prižgati. Potegnil je vase nekaj dimov, nato pa jo je ugasnil in spravil v žep.

riščno ograjo in potrta odšla domov. Drugega dne me je okoli 11. ure obiskal gostilničar Birk in mi pokazal razglas o usmrtni. Prebrala sem ime svojega moža in padla v nezavest. Postala sem vdova pri 28 letih starosti, s hčerko, staro 6 let in sinovoma, starima 4 in 2 leti.

drugi pretres, saj je doma ostal samo 14 letni sin Boro. Vse to še ni zadostovalo. Morala sem sprejeti še tretji udarec: ustrelitev moža 31. januarja.

Novica me je presenetila okoli opoldneva v umivalnici, ko je neka zapornica pripovedovala drugi, da so odpeljali tudi moža plavalase gospe. V tistem trenutku me je presunilo: to je moj mož! Pri večerji smo bili vsi potrti in objokani, saj sem že vedela, da so mi ustrelili moža.

bilo mogoče, je bil le pogled in pozdrav z mahanjem roke v slovo.

Ponedeljek, 31. januarja, je bil izredno lep sončen zimski dan.

Stanovali smo v upravnih stavbi smodnišnice. Ker so se prenašale vesti o preselitvi, sem vsak večer odhajala z otrokom v mesto prenočevat k moževim staršem.

Ko sem prišla že v mesto, me je srečal in ustavil Jaka ŠPUR in mi izrekel sožalje. Zakaj? sem ga vprašala, saj nisem nič vedela. Povedal mi je, da so mi ustrelili moža. Sprva nisem verjela. Ko pa sta mi vest potrdila tudi svakinja Helena in sosed mesar Cuzak, ki je šel v Šentvid gledat ustreljene talce, sem resnici verjela.

Takrat sem bila stara 25 let. Sinček Janez je bil star leto in teden dni.

C.F.

NAJ SPREGOVORE SAME:

DRAGA LAP

Moje zadnje srečanje z možem Cenetom je bilo v nedeljo, dne 30. januarja, t.j. dan pred ustrelitvijo. Dlje časa sem čakala na dovoljenje za obisk. Spominjam se, da sem kot vzrok obiska navedla pojasnila v zvezi z različnimi semeni, ki sem

Pozneje sem zvedela, da so cigareto kadili še vsi tovariši, ki so bili z njim v sobi.

Vpričo gestapovca si nisva vedela kaj povedati. Z nerazumljivimi besedami me je poizkušal vprašati, ali le obstajajo kakšne možnosti za izpustitev iz zapora. Po kratkem razgovoru o domačih novicah sva se poslovila. Izročil je pozdrave otrokom in mi segel v roko. Gestapovec ga je odpeljal nazaj v zapor. Še enkrat se je obrnil v pozdrav in zginil v hodniku. Žalostna sem še nekaj časa strmela za njim, zapustila dvo-

KLEMENČIČ LJUDMILA

Zelo nerada se spominjam teh dogodkov pred 30 leti.

Prvi sunek, ki me je prizadel, je bila aretacija mojega moža dne 7. decembra 1943. Tistega dne bi morala biti aretirana tudi jaz, ker je v ukazo pisalo „beide Klemenčič“, gestapo pa je napravil pomoto, in je aretiral moža ter svaka Jožka Klemenčiča.

Mene so nato aretirali 19. januarja 1944 in še 16 drugih Kamničanov, svaka Jožka pa spustili domov. To je bil že

Še tisto noč sem živo sanjala o možu, ki je stal ob neki ograji. Držal je obe roki na prsih pri srcu in mi dal vedeti, da je ustreljen.

Drugega dne zjutraj okoli osme ure sem zagledala kamion z zaporniki, ki so peljali iz dvorišča zaporov, vendar še nisem bila prepričana, da je med njimi tudi moj mož Mirko.

BERVAR IVANKA

Moža Franceta sem imela priložnost videti le s ceste pred zapori v Begunjah, 14 dni pred ustrelitvijo. Stal je pri oknu v skupni sobi zaporov. Vse, kar je

SPOMIN NA 30-LETNICO STRELJANJA KAMNIČANOV

Pred 30 leti, 31. januarja 1944, so v Šentvidu nad Ljubljano ugasnili življenja petindvajsetih talcev, med katerimi je bilo tudi štirinajst Kamničanov.

V 1943. letu je osvobodilno gibanje v Kamniku zajelo veliko število delavcev v tovarnah ter obrtnikov in inteligence. Vsestranska pomoč v obleki, obutvi, sanitetnemu materialu, hrani in razstrelivu je odhajala na teren po skrivnih poteh.

Aktivisti Osvobodilne fronte, ki so bili organizirani v trojke in so med seboj tesno sodelovali, pa niso računali, da je gestapo v njihove vrste vrnil tudi svoje agente, ki so na videz sodelovali z Osvobodilno fronto, na drugi strani pa so pripravljali izdajo čim večjega števila aktivistov Osvobodilne fronte.

Tako je v začetku decembra 1943 prišlo do izdaje. Gestapo je imel v rokah celotni seznam osumljenih aktivistov.

Nekaj dni po izdaji, 7. decembra 1943, je gestapo aretiralo prvo skupino občanov. Prvega so aretirali Mirka DRNOVŠKA, takratnega sekretarja Osvobodilne fronte za Kamnik, ki je še isti dan obležal v zaporu kamniškega gestapa.

Poleg DRNOVŠKA so aretirali še naslednje aktiviste: Janeza BATISA, Albina BENKOVIČA, Viktorja BENKOVIČA, Janka BLAGNETA, Franca BREVARJA, Jakoba BRANDŠTETERJA, Darka BOGATAJA, Antona CERARJA, Vilka CERARJA, Cirila DREKONJA, Julija GOLOBA, Mirka GOLOBA, Ceneta GRČARJA, Davorina HOČEVARJA, Rezko HOČEVAR, Rudolfa HLEBCA, Slavka JESENOVCA, Iva KUMRA, Ivana KOVAČICA, Aleksandra KOLBASOVA, Mirka KLEMENČIČA, Jožka KLEMENČIČA, Ceneta LAPA, Antona MAZOVCA, Vido METELEN, Mirana MATJAŠIČA, Franceta PERNETA, Štefana POGAČARJA, Jožeta PEČETA, dr. Julija POLCA, Karla ROTOVNIKA, Hilda ROTOVNIK, Antona STRGARJA, Ferda ŠMUCA, Franca TURKA, Alojza URBANIJO in dr. Franca VIDICA.

Drugo skupino aktivistov je gestapo aretiralo 19. januarja 1944, med katerimi so bili: Olga BABNIK, Ferdo CVETKO, Ljudmila KLEMENČIČ, Anton KNAFLIČ, Marija KORDAŠ, Vera MALOVRH, Nande MIHELIC, Alfonz SKALA, Cecilija STELE, Štefka ŠKOFIC, Ivanka TREBUSA, Meta ZARGI, Emil TRAMPUŽ ter Rudolf KLEMENC, Rudolf KLEMENC ml., Ivana OBREZA, Franc VIRJENT, vsi iz Olševka.

Obe aretaciji je gestapo izvedel s pomočjo okrepljenih policijskih oddelkov v zgodnjih jutranjih urah; še istega dne so prepeljali zapornike v Begunje.

Zasliševanja, pretepanja in mučenja zapornikov so trajala vse do konca januarja. Družine petinpetdesetih aktivistov v Kamniku so zaman pričakovale izpustitev svojih najbližjih iz zaporov.

Gestapo je čakal na ugodno priložnost. Da bi upravičil svoj naklepni zločin, je nekaj dni po atentatu na šentvidskega župana Maurerja, ki

je bil hkrati tudi gestapovec, izdal ukaz o usmrtni 25 talcev v Šentvidu, med katerimi je bilo tudi 14 Kamničanov. Dan usmrtnice je bil določen za 31. januar.

Med skupino, ki je bila aretirana 19. januarja, sem bil tudi podpisani. Ti dnevi, zlasti pa zadnja noč pred usmrtnitvijo naših someščanov, so se mi vtisnili globoko v spomin.

V Begunjah je bila večina zapornikov v skupinskih celicah, le posamezni so bili v samicah, kjer so nas zasliševali. V samicah smo bili popolnoma izolirani od drugih zapornikov; celo tega nismo vedeli, kdo je v sosednji najbližji samici.

Zvečer pred usmrtnitvijo sem zaslutil, da Nemci nekaj pripravljajo. To mi je dala slutiti živahnost, ki je nenadoma nastala v hodniku sredi samotnih celic. Gestapo je premeščal zapornike iz ene celice v drugo. Izpraznili so prvi dve samici ter vanje preselili nove zapornike, ki so jih pripeljali od drugod. Pozneje smo zvedeli, da so jih pripeljali iz taborišča Mauthausen; med njimi je bilo tudi nekaj Kamničanov, kot Ferdo ŠMUC in Jože PEČE, ki sem ju osebno poznal.

Takšnih ukrepov zaporniki v samicah nismo bili vajeni, zato nas je dogodek obdal s slutnjo, da se bo zgodilo nekaj strašnega. V hodnik je

bila postavljena dvojna straža, njihovi topi koraki pa so nam vso noč odzvanjali v ušesih. Noč sem prebil v bedenuji in strahu, da se bo zgodilo najhujše; v glavi pa mi je rojilo neshotljivo vprašanje: Kdo so novi zaporniki, kaj pomeni dvojna straža, kakšen bo jutrišnji dan? ...

Prečuta dolga noč se je končala v zgodnjih jutranjih urah. Gestapo je začel odpirati celice in zbirati zapornike. Slišati je bilo priimke in imena posameznih. Ustavili so se in odprli prvo in drugo celico. Ker sem bil v tretji celici, sem razločno slišal znani imeni ŠMUC Ferdo in BERVAR Franc. To mi je potrdilo slutnjo: tokrat so na vrsti Kamničani. V tistih trenutkih se me je loteval obup, saj sem pričakoval, da se bodo že naslednji trenutek odprla vrata moje celice.

Zapornike so odpeljali na dvorišče. Hrup v hodniku je prenehal, vendar le za kratek čas. Vrnili so se ter ponovno iskali jetnika, ki je bil na seznamu. Sledilo je novo odpiranje celic in kontrola jetnikov. Končno je gestapo odšel, tisti, ki smo ostali v celicah, pa smo se globoko oddahnili. To pot smo imeli srečo, da nas niso izbrali.

Druge zapornike je gestapo zbral iz skupinskih celic. Slovo odhajajočih je bil le še nem pogled na tovariše, ki so ostali v sobi, ponekod pa

zadnji pozdrav za tovariše in svojce.

Za vse, ki smo bili tedaj v begunjskih zaporih, je bil to dan nestrpnega pričakovanja in ugibanj. Kaj se je zgodilo z našimi tovariši, ni vedel nihče. Tolažili smo se z mislijo in besedami, da se morda le ni zgodilo tisto najhujše. Žal ni bilo tako. Še istega dopoldneva so jih ustrelili v Šentvidu.

Proti večeru sem zaslišal na dvorišču ropot kamionov. Skozi lino celice sem opazoval, kaj se dogaja v sadovnjaku na severni strani zaporov. Med drevesi se je ustavljal kamion, iz katerega so vojaki začeli razkladati trupla ljudi in jih polagali v skupno jamo, ki je bila v ta namen izkopana že prej. Še istega popoldneva se je tudi med nami razširila novica, da je gestapo usmrtil v Šentvidu 25 zapornikov, med katerimi je bilo tudi 14 naših tovarišev.

Le nekaj ur po zločinu v Šentvidu so lepaki z imeni vseh ustreljenih naznanili v Kamniku in okolici grozljivo novico. Tako je bilo pisano v razglasu: „Za v zadnjih dnevih od banditov storjene umore, je vojno sodišče obsodilo sledeče bandite in njihove pomagače“ (sledijo imena 25 aktivistov), ki so bili usmrčeni 31. januarja 1944. Podpisan je bil visoki SS in policijski vodja generalporočnik Roessner. Kako je ta kruta resnica prizadela družine in so-

rodnike, znance in prijatelje ter vse druge prebivalce naše občine, si lahko predstavljamo. Kamnik, ki je tega dne izgubil 14 svojih meščanov, je prevzela globoka žalost.

Ustreljeni so bili naslednji tovariši iz Kamnika:

1. BLAGNE Janko, gostilničar
 2. BERVAR Franc, uslužbenec
 3. BRANDŠTETER Jakob, uslužbenec
 4. DREKONJA Ciril, prosv. inšpektor
 5. GOLOB Mirko, inženir organizacije
 6. KLEMENČIČ Mirko, dipl. ekonomist
 7. LAP Cene, vrtnar
 8. MATJAŠIČ Milan, študent
 9. PEČE Jože, uslužbenec
 10. dr. POLEC Julij, zdravnik
 11. ROTOVNIK Karel, profesor
 12. URBANIJA Alojz, pravnik
 13. ŠMUC Ferdo, strojni tehnik
 14. dr. VIDIC Franc, pravnik
- Med imenovanimi aktivisti, ki jih je gestapo aretiralo, sta izgubila življenje še: Darko BOGATAJ, študent prava in Franc VIRJENT, kmetovalec, ki sta umrla v koncentracijskem taborišču v Mauthausnu leta 1944.

Morda je po ustrelitvi prve skupine gestapo nameraval likvidirati tudi drugo skupino Kamničanov ali pa le nekatere od njih, katerega od naštetih aktivistov naj bi ta usoda doletela, ni znano. Davorin HOČEVAR, upokojenec iz Mekinj, trdi, da je bilo njegovo ime tiskano na razglasu, ki je bil obešen v Lukovici, vendar pa te skupine Nemci niso ustrelili.

Konec marca 1944 je gestapo odposlal iz Begunj transport zapornikov, med katerimi smo bili tudi trije Kamničani, in to študenta Darko BOGATAJ in Janez BATIS ter jaz. Nepričakovano smo se znašli med devetdesetimi borci in aktivisti s Primorske in Dolenjske. Izredno močne policijske enote, vkljenute v okovja po dva in dva in prevoz v zaprtih vagonih nam je dalo slutiti, da nas ne pošiljajo v Nemčijo na delo, kot so nas tolažili pri odhodu iz Begunj. Po dveh dneh napore vožnje smo končno prispeli na cilj. Še vedno vkljenjeni v okove, lačni in boleznini, ki je spravila veliko število jetnikov v bolnico, sta Darko BOGATAJ in Franc VIRJENT umrli še istega leta v bolnici tega taborišča. Ivana OBREZA je bila internirana v koncentracijsko taborišče Ravensbruck.

V Begunjah so kamniško skupino kmalu razkropili. Nekateri tovariše so poslali v delovna taborišča v Nemčijo, druge pa pogojno domov.

Trideset let mineva te dni od dogodkov, ki vse bolj bledijo in grede, žal v pozabo. Treba je reči, da je ta okupatorjev zločin, še manj pa njegovo ozadje, premalo raziskan in vsestransko osvetljen. Več bi bilo treba pisati o pomenu delovanja teh aktivistov za narodnoosvobodilno gibanje na Kamniškem. O tem je ob 30-letnici vstaje na Kamniškem prvi komandant kamniškega bataljona dr. Marjan DERMASTIA v izjavi za Kamniški občan dejal, da ne smemo pozabiti, kako so se kamniški meščani vedli v začetku naše vstaje. Velika večina je od vsega začetka simpatizirala z nami. Posledica tega je bila, da je bilo toliko Kamničanov med prvimi talci v Sloveniji.

Tudi J. Vidic je v „Kamniški aferi“ v knjigi Zločin pri Lenartu zbral nekaj podatkov o delovanju aktivistov OF v Kamniku. Prav bi bilo, da bi letos, ko bomo pisali politično zgodovino NOB v Sloveniji, podrobneje opisali tudi prispevek padlih kamniških aktivistov k našemu osvobodilnemu boju.

Družine in svojci padlih občanov in preživeli nekdanji aktivisti, ki so s padlimi sodelovali in pomagali osvobodilnemu gibanju v Kamniku in okolici, se bomo v četrtek, 31. januarja, udeležili spominke svečanosti pri spomeniku v Šentvidu, kjer so bili usmrčeni, nato pa v Begunjah pri skupni grobnici.

Položili bomo vence, svojci bodo prižgali sveče, obudili bomo spomine nanje in na tiste težke dneve pred 30 leti, ki smo jih skupaj z njimi preživeli v teh nepozabnih Begunjah.

F. Cvetko

BEKANNTMACHUNG

Für die in den letzten Tagen geschehenen Morde durch Banditen sind die durch das Feldgericht verurteilten Banditen und Banditenhelfer

am 31. 1. 1944 hingerichtet worden.

RAZGLAS

Za v zadnjih dnevih od banditov storjene umore, je vojno sodišče obsodilo sledeče bandite in njihove pomagače

ki so bili 31. 1. 1944 usmrčeni.

Der Höhere ff- und Polizeiführer im Wehrkreis XVII
gez. RÖSENER
ff-Gruppenführer und Generallieutenant der Polizei

1. BARLE Stanislaus, geb. 24. 11. 1907 in Preska, wh. in Preska 21
2. BERWER Franz, geb. 4. 7. 1909 in Stein, wh. in Stein
3. BLAGNE Johann, geb. 3. 12. 1913 in Dravle, wh. in Stein
4. BRANDŠTETER Jakob, geb. 9. 8. 1901 in Forest-City, wh. in Stein
5. DREKONJA Cyrill, geb. 3. 9. 1914 in Graz, wh. in Stein
6. GOLOB Friedrich, geb. 19. 8. 1911 in Tschates, wh. in Stein
7. GREGORITSCH Valentin, geb. 27. 11. 1908 in Laas, wh. in Krainburg
8. KLEMENSCHITSCH Friedrich, geb. 22. 2. 1902 in Stein, wh. in Stein
9. KOLB Albin, geb. 21. 2. 1903 in Billichgraz, wh. St. Veit/Save
10. KONTSCHAN Johann, geb. 13. 10. 1913 in Billichgraz, wh. in Krainburg
11. KOSSI Emil, geb. 6. 3. 1915 in Laibach, wh. in Krainburg
12. LAPP Vinzenz, geb. 14. 7. 1903 in Stein, wh. in Stein
13. MATIASCHITZ Emil, geb. 19. 10. 1919 in Laibach, wh. in Stein
14. MIKLAUTZ Johann, geb. 21. 11. 1890 in Laibach, wh. in Görtschach
15. PLETSCHKE Josef, geb. 14. 7. 1909 in Laibach, wh. Stein
16. PLESTENJAK Josef, geb. 30. 10. 1905 in Safnitz, wh. in Oberfelchtung
17. Dr. POLETZ Julius, geb. 8. 10. 1883 in Stein, wh. in Stein
18. ROTOVNIK Karl, geb. 3. 9. 1914 in Graz, wh. in Stein
19. ROTTER Philipp, geb. 29. 4. 1891 in Globoko, wh. in Krainburg
20. SCHMUTZ Ferdinand, geb. 30. 5. 1903 in Adelsberg, wh. in St. Lamprecht-Stmk.
21. SUPAN Leopold, geb. 22. 1. 1910 in Krainburg, wh. in Krainburg
22. TSCHIMSCHAR Leopold, geb. 15. 11. 1915 in Freithof, wh. in Mittel-Feichtung
23. URBANIA ALOIS, geb. 22. 6. 1910 in Bregin, wh. in Stein
24. VIDIC Franc, geb. 30. 11. 1872 in Stein, wh. in Stein
25. WISCHNER Anton, geb. 1. 5. 1903 in Assling, wh. in Zwischenwässern

Koncert simfoničnega orkestra

LEPO NOVOLETNO DARILO

Simfonični orkester Domžale-Kamnik je 26. decembra pripravil ljubiteljem popularne, klasične in moderne orkestralne glasbe prijetno presenečenje.

Ob izteku starega leta je orkester pripravil pisan program znanih in manj znanih skladb, razpetih med obdobjem J. Straussa, ki so ga predstavili z njegovim valčkom Na lepi modri Donavi in Rožami z juga do Rotajev glasbe iz filma Boter.

Se posebej sta navdušila nabito polno dvorano poslušalcev v kamniškem Domu Waldtenflova Espana in Montijev Czardas s solistom violinistom mladim nadarjenim Markom Zupanom.

Tudi Suppejevo Lahko konjenico, s katero je orkester končal svoj program, so morali na zahtevo poslušalcev ponoviti.

Posebnost koncerta je bila, da je bil orkester okrepljen z ritmično sekcijo in da je prvi del programa izvajal v sodelovanju z mešanim pevskim zborom Svobode iz Mengša, kar je izvajanim skladbam dalo še poseben čar.

Prek 90 nastopajočih je z večšo roko vodil prof. Tomaž Habe, ki je v nekaterih točkah nastopil tudi kot solist na violini.

Izredno dober obisk koncerta kaže, da kamniška publika podpira prizadevanja orkestra, da bi novoletni koncert postal tradicija. Mi pa želimo, da bi tradicija postal tudi dober obisk vseh nastopov domžalsko-kamniškega orkestra, ki je tudi tokrat izpričal lep kvaliteten napredek.

F. S.

Z NOVOLETNEGA KONCERTA SIMFONIČNEGA ORKESTRA DOMŽALE-KAMNIK

USTANOVljen PREDAVATELJSKI AKTIV

Na pobudo občinskih komitejev ZKS in delavskih univerz Kamnika in Domžal so se pred dnevi v Kamniku srečali družbenopolitični delavci obeh občin in ustanovili aktiv predavateljev za družbenopolitično izobraževanje. Aktiv povezuje okrog 35 predavateljev iz obeh občin, ki bodo v bodoče medsebojno sodelovali pri organizaciji in izvedbi političnih šol, seminarjev, posvetov in drugih oblik izobraževanja komunistov in članov ostalih družbenopolitičnih organizacij ter samoupravnih organov.

Na ustanovnem sestanku je udeležencem o temeljnih načelih izobraževanja odraslih spregovoril prof. Ivan JUSTINEK, ravnatelj gimnazije R. Maistra iz Kamnika. Udeleženci so soglašali, da je potrebno pri sodobnih metodah izobraževanja več uporabljati različne avdio-vizualne pripomočke in ne samo govorno besedo.

-fs

O DRAMSKI SKUPINI

Od ustanovitve dramske skupine pri DKPD Solidarnost je minilo že več kot leto in pol. Sprva ni nihče verjel, da bomo po tolikih letih molka spet resno in uspešno zgrabili za delo.

Po poletnih počitnicah smo se spet zbrali septembra 1973. Imeli smo sestanek, kjer smo položili račune za nazaj in se domenili o delu v sezoni 1973/74. Ker menimo, da je kamniška javnost premalo seznanjena z našim delom, je prav, da povemo najprej nekaj o težavah, s katerimi smo se spoprijeli ob ustanovitvi skupine.

Jeseni 1972 je iniciativni odbor, ki je za predsednika dramske skupine izvolil Zdenko Povše, razpisal javno konkurenco za sprejem novih članov. Odzvalo se je zelo veliko mladih, od osnovnošolcev do študentov in delavske mladine. Presenečeni smo bili nad tolikim številom, čeprav smo vedeli, da jih bo po prvem navdušenju veliko odstopilo. Res je bilo tako.

Najprej smo starejši člani, ki smo leta 1970 obiskovali tečaj estetske gledališke vzgoje, pripravili vaje o tehniki izgovorjave, gledališkega govora in izražanja. Te navidez suhoparne in dolgočasne vaje so bile v pomoč režiserjem, ki so imeli še veliko dela z odrskim gibanjem.

Ker nas je bilo za delo v eni skupini preveč, smo se razdelili; nastalje starejša in mladinska skupina.

Mladinska skupina, kjer so bili zbrani mladi igralci od 6.-17. leta, je začela s študijem in pripravljanjem mladinske igre Antona Ingoliča TAJNO DRUŠTVO PGC. Režijo je prevzel Vili Golob. Premiera, ki je bila zelo dobro obiskana in ocenjena – proti našim pričakovanjem – je bila marca 1973 v Kamniku, kjer smo igrali kar trikrat. S predstavo smo gostovali še v Mostah, Mengšu, v Stahovici, na Lazah v Tuhinju, na Viru, v Preddvoru in 19. maja smo imeli zadnji dve predstavi v Šmartnem pri Litiji in v Litiji. Kljub temu da je v igri sodelovalo prek 20 igralcev, ki so bili vsi od prvega do zadnjega prvič na odru, so se potrudili in dobro odigrali svoje vloge. Posebno tam, kjer je občinstvo sodelovalo s svojimi vrstniki na odru. Najbolj so igralci pohvalili gledalce na Stahovici.

Starejša skupina je s pomočjo režiserja Milana Malnarja, ki nam ga je „posodilo“ Združenje amaterskih skupin Slovenije (tudi mi smo člani tega združenja), pripravila komedijo Toneta Partičiča TOLMUN IN KAMEN. Predpremiere je bila marca 1973 na Duplici, premiera pa v Kamniku 4. aprila. S predstavo smo gostovali na Viru, Stahovici, v Savljah pri Ljubljani, v Preddvoru in sodelovali na reviji gledaliških skupin Slovenije v Kočevju.

Ob koncu sezone smo naredili tudi finančni obračun:

Dohodki 18.949,85 din
Izdatki 19.400,50 din
-450,60 din

In kako je danes, ko smo že prestopili v leto 1974?

Vili Golob je že v jeseni pripravil igro s starejšimi člani. To je bila drama Vinka Trinkausa: MASČEVANJE. Premiera je bila 2. decembra v Stahovici, 14. decembra pa v Kamniku. Gostovali smo še v Mostah.

Ivanka Koželj je z mladinsko skupino pripravila Kisslingerjevo igrice IZLET, ki je bila postavljena na oder 17. novembra 1973 na Duplici. Žal te igrice kamniško občinstvo še ni videlo. Zakaj?

Že od prvega dela, ki smo se ga lotili, se vleče z nami smola. Tik pred premiero si eden od igralcev premislil in zapusti skupino: tako je bilo pri Tolmuni in kamnu, v Maščevanju in zdaj pri Izletu. Režiser mora poiskati novega igralca, ga uigrati in meseci tečejo, stroški pa rastejo. Da bi se v bodoče temu izognili, smo sklenili, da vsak igralec, ki se odloči za delo pri dramski skupini, s tem prevzame nase moralno in materialno obvezo. Upamo, da se nam to ne bo več dogajalo.

23. julija 1973 se je smrtno ponesrečil naš nadarjeni igralec Jože Kodra. Odločili smo se, da se bo naša skupina imenoval po njem. Torej: Dramska skupina Jožeta Kodra.

Oktober 1973 je bila spet javna konkurenca. Prijavilo se je veliko novih članov – predvsem osnovnošolcev. Začeli smo pripravljati uro skečev in recitacij pod naslovom VESELA ŠOLA, pa si je ob koncu leta večina premislila in prenehala z rednim obiskovanjem vaj. Načrti so padli v vodo. Verjetno bomo morali poiskati kakšno otroško igrice manjšo zasedbo.

Kaj pa se še dogaja za kulisami?

V teku so priprave za VESELI VEČER, predstavo satiričnih skečev.

Draga Borin z igralci vadi komedijo Camolettija BOEING-BOEING. Premiera bo predvidoma sredi marca.

Na koncu naj se zahvalim najprej DKPD Solidarnost in njenemu predsedniku tovarišu Spruku za finančno in moralno podporo, podjetju Graditelj, ki nam nudi brezplačne prevoze na gostovanja, in vsem drugim, ki so kakorkoli pomagali, da naše delo teče naprej.

C. F.

PRAVLJICA O CARJU IN PASTIRJU

Lani so dijaki gimnazije Rudolfa Maistra v Kamniku na novo ustanovili dramski krožek. Lanski maturantje so organizirali šest predstav otroške igrice Medvedek na obisku. Poleg maturantov so sodelovali še številni dijaki iz nižjih letnikov, ki so se očitno navdušili za tako delo, saj letos z njimi nadaljujejo.

Petnajst članov krožka je letos pripravilo Pravljico o carju in pastirju in z njo prispevalo k praznovanju dedka Mrza otrok kamniške občine. Že lani se je izkazalo, da imajo otroci radi zabavne igrice, pri katerih lahko tudi sami sodelujejo. Mladi igralci, ki so hkrati tudi sami svoji dramaturgi, so zato izbrali zelo primerno igrico, saj so otroke pritegnili, da so odgovarjali na vprašanja igralcev in da so se pogosto glasno zabavali in vzpodbujali svojega junaka.

Imeli so pet predstav, štiri za osnovne šole (od teh eno na Duplici) in eno za izven. Predstave so bile dobro obiskane. Znano je, da so otroci najbolj hvaležno, čeprav pogosto tudi zelo zahtevno občinstvo Razveseljivo pa je, da je na zadnjo predstav prišlo tudi precej odraslih.

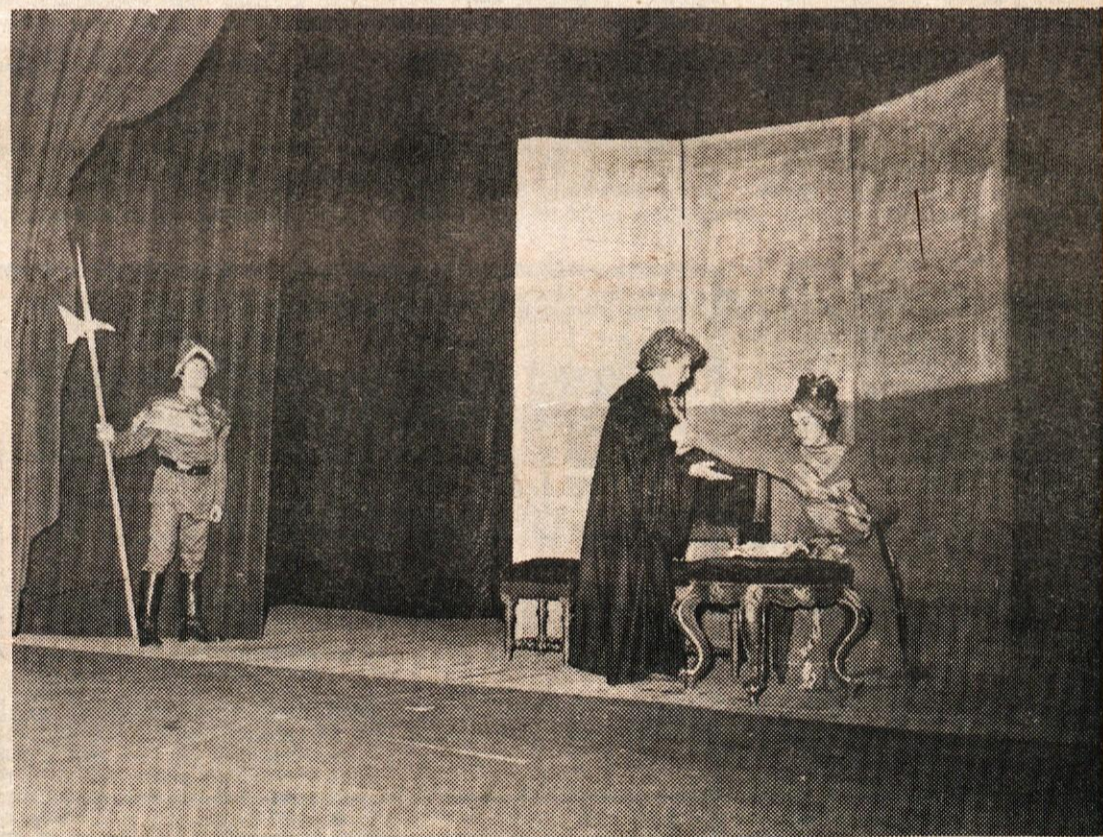
Mladi amaterji so sami svoji mentorji, režiserji, kostumografi, maskerji, scenografi in tehniki. Nekaj zahtevnejših kostumov so si izposodili v Prešernovem gledališču v Kranju. Trije igralci so nastopili že v lanski novoletni igrici, mnoge izmed njih pa smo že večkrat srečali na različnih proslavah in recitalih, kjer so si nabrali že nekaj izkušenj. Zato tudi niso imeli več toliko začetniških težav kot lani.

Preprosto, a prijetno sceno so popestrili in poživilili z reflektorji. Zanimiv je bil tudi način poteka predstave; posamezne slike je povezovala pripoved igralke, ki je s pravljicarjevimi verzi (vse besedilo je bilo verzificirano) dopolnjevala in razlagala dogajanje na odru.

Sredstva, ki so jih porabili za organizacijo in uprizoritve, so prispevali nastopajoči sami. Z nagradami osnovnih šol in z vstopnino so pokrili vse izdatke, a posebnega dobička niso imeli, kot so povedali. Seveda pa to niti ni bil njihov glavni namen.

V načrtu imajo še nekaj recitalov pa mogoče še eno igrico, čeprav tega še ne morejo zagotovo obljubiti. Vsekakor mladi amaterji s kamniške gimnazije zaslužijo priznanje. Upajmo, da bo lani poživiljeno delo postalo tradicionalno.

Mojca Založnik

MLADI ZA NAJMLAJŠE: PRAVLJICA O CARJU IN PASTIRJU V IZVEDBI KAMNIŠKIH GIMNAZIJE (FOTO: F.S.)

Prof. IVAN ZIKA

750 let mesta Kamnika 29

Spoštovani bralci!

Opravičujemo se, ker v današnji številki nismo mogli objaviti 30. nadaljevanja „750 let mesta Kamnika“ zaradi bolezni avtorja prof. Ivana ZIKA. Čim bo mogoče, bomo z objavljanjem kronike našega mesta nadaljevali.

Uredništvo

KAMNIŠKI OBČAN SPRAŠUJE ?

V letošnjem letu začnemo z novo rubriko, v kateri bomo bralcem poskušali poiskati odgovore na njihova vprašanja. Vprašanja, ki so zanimiva za širši krog občanov, lahko dostavite pisмено, osebno ali telefonično na naslov: Uredništvo Kamniškega občana, Ljubljanska 1, Kamnik.

Zakaj navadna salama dražja od pariške?

V kamniških mesnicah in trgovinah velja v zadnjem času kilogram navadne salame 38 din, kilogram pariške salame pa 35 din. Zakaj tako, če je bila doslej navadna salama vedno najcenejša?

Franc Uršič, tržni inšpektor SO Kamnik:

Za vse mesne izdelke je bil sprejet 13/7-1973 nov sporazum o cenah, ki je objavljen v uradnem listu SFRJ št. 55/73 dne 24/10-1973. Iz tega sporazuma o spremembni zadržani cen za posamezne mesne izdelke je razvidno, da je bila določena nova cena med drugim za:

- klobasni izdelek poltrajne klobase; navadna salama din/kg 24,90
- klobasni izdelek kuhane klobase; pariška din/kg 25,80

Poleg določenih cen v sporazumu, so tudi cene po ceniku, ki so zatečene in predstavljajo nek posebni proizvod.

Za vse cene mesnih izdelkov na osnovi po sporazumu ali po zatečenem ceniku, je bilo dovoljeno po odloku o določitvi cen za sveže meso v prometu na debelo in za mesne izdelke (Ur. list SFRJ št. 58/73), po 8/11-1973 povečati ceno še za 11 %.

S tem potrošniki lahko sami pripomorejo kontroli, vendar je pri vsem večje zlo „kvaliteta“ izdelkov, ki se pod pritiskom cen nikakor ne zboljšuje.

Na konkretno vprašanje, zakaj je cena „pariški salami“ nižja od cene navadni salami in kako je formirana končna cena, se pojasnjuje: Navadni salami je cena na drobno pri MESO Kamnik 27,65 engro oz. 33,30 din/kg v prodaji na drobno. Pariški je cena v MESO Kamnik 28,65 engro oz. 34,50 din/kg v prodaji na drobno. Podjetje MESO Kamnik trenutno nima v prometu navadne salame (v govejem črevu v krogih), temveč navadno salamo - frkano (v svinjskem črevu) salami v dolžini 0,20 do 0,25 m, tanjšem in s tem bolj sušenem izdelku. Ta cena je za engro 31,10 oz. 37,45 din/kg v prodaji na drobno. To razmerje glede na kvaliteto tudi odgovarja.

Zaradi nepravilnega deklariranja v spremni deklaraciji, se je ob kontroli izvršil obračun razlik v ceni za vso količino v prometu pod nazivom navadne salame s ceno za navadno salamo frkano.

MLADINA IN ALKOHOL

Brez pomena bi bilo razglabljati o vplivu alkohola na mladino. Problem je znan, še vedno pa je živo vprašanje, kaj smo storili, da bi našo mladino odvrnili od alkoholizma. Roko si položimo na srce in priznajmo, da smo storili zelo malo. Alkoholizem se širi, njegove žrtve pa so v vedno večjem številu, in to je najbolj tragično, prav mladi ljudje. Mnogo lažje je namreč ugotovljati posledice alkoholizma, kot je, na primer, sprejeti en sam odlok o prepovedi točenja alkoholnih pijač mladim ljudem. Sicer pa so se vsi ukrepi, namenjeni boju proti alkoholizmu, doslej pokazali kot neučinkovito orozje zoper to hudo družbeno zlo. Nič čudnega. Na eni strani se trudimo, da bi odvrnili mladino od alkoholizma, na drugi strani pa jo sami pehamo v to. Vprašajmo se, kaj smo storili za koristno izrabo prostega časa mladih ljudi. Če jim nudimo prostor, kjer naj bi imeli mladinski klub, to še ni dovolj. Mladina potrebuje poleg vsega mentorje, ki ji bodo znali in hoteli pomagati. Ker tega ni, se mladinski klubi zapirajo ali pa se njihova dejavnost usmeri v levo, česar si prav nič ne želimo.

Problem pravilne izrabe prostega časa je danes osrednji problem, ki se ga, žal, še vse premalo zavedamo. Prosti čas lahko pripelje človeka v kraljestvo sanj ali pa pogubi.

Avtomatizacija proizvodnje, spremembe v produkcijskih odnosih so prinesli človeku mnogo dobrega, nepripravljenost na posledice vsega tega, pa tudi mnogo zla. Kako naj se naša mladina znajde v konglomeratu vseh družbenih vplivov. Potrebno je vodstvo, potrebna ji je usmerjenost, poznani ji morajo biti cilji.

Vedeti moramo, da, česar sami ne bomo storili za vzgojo mladine, bodo storili drugi, ki komaj čakajo, da se nam mladina izmuzne iz rok. Mladino ima na svoji strani tisti, ki ji zna in hoče pomagati. V nobenem primeru ne smemo dovoliti, da nam usmerja mladino tisti, ki so mu vzgojni smotri samoupravne družbe tuji ali celo odveč.

Nesmiselno bi bilo naprtiti vso odgovornost za vzgojo mladine poklicnim vzgojiteljem. Oni lahko samo bolj ali manj prispevajo k pravilni vzgoji mladine. Institucionalna vzgoja je samo sestavni del celotne vzgoje. Zato je največji nesmisel zakrivati in podcenjevati vplive funkcionalne vzgoje. Otroci sliši npr. v šoli, da je uživanje alkohola škodljivo. Na poti domov pa vidi reklame, točilnice, kjer točijo alkohol, vidi pa lahko tudi, kako njegovi nekaj let starejši tovariši stojijo ob točilnem pultu in pijejo „malinovec“. Sliši tudi, da je nemoralno goljufati, v časopisu pa lahko vsak dan bere o goljufijah, ki jih je roka pravice po naključju odkrila. Negativno pa vplivajo na mladino mnogokrat tudi drugi mediji, ki se jim ni mogoče upirati. Tu bi omenil samo nekatere, kot je npr. kino, televizija, razni Adami in Eve, Ciki, itd. Vemo, da se vzgojni vplivi v primeru, da se izpodbijajo, izničijo; ves vzgojni trud je v takem primeru odveč nesmiseln je. Vse to nam pove, da funkcionalnih vzgojnih vplivov ne kaže zanemarjati. Če pa to delamo, smo podobni noju, ki se pred sovražnikom skriva tako, da zakopje glavo v pesek.

Naj se povrnem k problemu alkoholizma med mladino. Povsod pri nas uvajamo podaljšano in enodneвно varstvo šolskih otrok, malokje pa imajo urejeno prehrano šolskih otrok. Šolske kuhinje so še zelo redke, je pa zato več bifejev. Prehrane šolskih otrok tudi v Kamniku, žal, še nimamo urejene. In kam se zatekajo naši šolarji, da si potešijo lakoto? V bife. Največ jih najdemo v bifeju Vesna. Tam pa ne prodajajo samo malinovec in suhih fig.

Lokal je primeren tudi za kajenje; mladi možje s puhačimi brki pa si tu in tam naročijo tudi kakšno šilce žgane pijače. Zelo nedolžen začetek, mar ne! Kakšen je konec, pa si tudi ni težko predstavljati. Menim, da bi bil pedagoški nadzor v bifeju Vesna, pa tudi v drugih lokalih, primeren. Še bolje pa bi bilo lokal spremeniti v mlečno kuhinjo, saj tako živi na račun osnovnošolskih otrok in gimnazijcev.

Res je, da se vsega ne da narediti čez noč, res pa je tudi, da bi za odpravljanje alkoholizma med mladino lahko pokazali vsaj malo več dobre volje.

Naj zaključim svoje razmišljanje z besedami pedagoga Diesterwega, ki je rekel: „Narod, ki ne skrbi dovolj za vzgojo mladine, sam sebi žaga vejo, na kateri sedi.“

A.M.

PLAKETA MATIJE GUBCA PIONIRJEM OSNOVNE ŠOLE FRANA ALBREHTA

V praznovanja 500-letnice kmečkih uporov na Slovenskem in 400-letnice hrvatsko-slovenskega kmečkega punta so se vključili tudi pionirji.

Občinska zveza prijateljev mladine Krško je razpisala tekmovanje za plaketo Matije Gubca. Na ta razpis so se prijavi tudi pionirji osnovne šole Frana Albrehta in takoj pričeli z delom. Za dosego plakete je bilo treba izpolniti veliko nalog, saj so bili vključeni v to mnogi razpisi, ki naj bi povežali vse pionirje, ki sodelujejo v krožkih, in teh je bilo kar lepo število.

LEPO PRIZNANJE PIONIRJEM OSNOVNE ŠOLE FRANA ALBREHTA

Glavni pogoj za dosego plakete je bil pohod Po poti kmečkih upornikov. Za ta pohod so organizatorji izbrali najbolj zanimive kraje iz obdobja kmečkih uporov. Zato je bila za ta pohod sestavljena skupina 42 pionirjev, ki so temeljito proučili zgodovino kmečkih uporov in tako tudi spoznali te kraje. Na 220 km dolgo pot so krenili 26. maja že v zgodnji jutranji uri in se ustavljali v podpisanih krajih, ki so bili vpisani v Dnevnik. V vsakem kraju je bilo treba žigosati in vpisati vtise in doživetje.

Prvi postanek je bil v Bistrici ob Sotli. Po ogledu kraja so odšli pionirji na polje, ki se razprostira pod vasjo. Še en pogled na vas in zamislili so se ob pripovedi na dogodke, ki so se odvijali prav na tem polju pod vodstvom Ilije Gregoriča. Še malo vožnje in preko lesenega mostu so se že zapeljali na Hrvaško.

Ustavili so se v Klanjcu in po žigosanju Dnevnikov prispeli do Zelenjaka, kjer so si ogledali spomenik, postavljen Antusu Mihanoviču, avtorju hrvaške himne Lepa naša domovina.

Nato je bil še obvezni postanek v Cesargradu in Dolnji Stubici, ki leži v dolini reke Toplice. Mimogrede so od daleč videli Stubiške toplice; zamikalo jih je kopanje, vendar so bili s časom na tesnem. V Gornji Stubici so občudovali 500 let staro Gubčevo lipo, v gradu Golubovac pa so se okrepčali in si nato ogledali muzej.

Vsi so že nestrpno čakali na prihod v Kumrovec, saj je vse navdušilo, da je bil v pohod vključen tudi obisk rojstnega kraja tovariša Tita. Žal je bilo tisti dan, 26. maja, po rojstnem dnevu tovariša Tita toliko obiskovalcev, da so se težko prerinili v notranjost in si ogledali vse prostore in zanimivosti. Pred spomenikom na vrtu pred hišo so se slikali, da bo tako ostal trajen spomin na ta dan.

Pot jih je vodila dalje mimo Susedgrada, kje je gospodoval kruti Ferenc Tah, do gradu Kerestinac. V njem je bilo med NOB taborišče, kjer so bili zaprti komunisti iz vse Jugoslavije. Ob pobegu so jih ustrelili. Po vojni so jim pred gradom postavili spomenik. Med napisi so pionirji zasledili tudi slovenska imena. Danes je tu vojašnica.

Pot se je iztekala. Obvezno so se ustavili v Brežicah in nato v Krškem. Tu so si ogledali mesto, spomenik NOB in Valvasorjev spomenik. Zadnja postaja na tej poti pa je bila Leskovec, kjer so se pionirji poslovili od organizatorice te akcije tovarišice PIRČEVE, ki nas je prišla pozdravit.

Vsi pionirji, udeleženci pohoda, so bili zelo hvaležni tovarišici MRZEL-ovi in tovarišu MAČKOVSKU za vse opise obiskanih krajev ter dogodkov, ki so se v preteklosti zgodili prav tam. Vse vtise so nato pionirji posredovali svojim vrstnikom v razrednih skupnostih.

Razstava

KAŠČE V TUHINJSKI DOLINI

Ob koncu lanskega leta nam je kamniški muzej pripravil zanimiv kulturni dogodek. V renesančnem pritličju gradu Zaprice je postavil razstavo kašč v Tuhinjski dolini, ki je rezultat večletnega raziskovanja Majde in Petra FIS-TRA. Izmed 52 objektov, ki sta jih avtorja obdelala, so na razstavi zbrani najbolj zanimivi in značilni primerki tuhinjskih kašč v obliki fotografij in risb.

Posebno pozornost obiskovalcev vzbuja tudi zametek skansena - muzeja na prostem, kjer so postavljene že tri originalne kašče, prenešene iz Tuhinj-

ZAČETEK MUZEJA NA PROSTEM: KAŠČA IZ SIDOLA, STARA PREKO 180 LET, BO ODSLEJ ZBUJALA ZANIMANJE OBISKOVALCEV KAMNIŠKEGA MUZEJA

Po uspešno opravljenem pohodu so vsi udeleženci prejeli značko Matije Gubca.

Za dosego plakete je bilo treba izpolniti še vrsto nalog. Zgodovinarji so zbrali gradivo o kmečkih uporih, opisali gradove v Kamniku in okolici, stare kmečke hiše in kašče.

Sodelovali so na 4. srečanju pionirjev zgodovinarjev v Tolminu, za kar so prejeli diplomo.

30. marca 1973 so organizirali kviz na temo kmečki upori; kot občinski prvaki so se udeležili tudi kviza v Brežicah 10. novembra 1973, za kar so prejeli diplomo.

Člani literarnega krožka so sodelovali z zgodovinskim krožkom in posvetili posebno številko odrednega lista Brstje prav spisom na temo o kmečkih uporih in opisom kmečkih hiš in kašč.

Foto krožek je poskrbel, da so bili vsi spisi opremljeni s fotografijami. Od teh slik so jih 7 poslali na razpis Foto kluba Krško. Prav te slike so bile razstavljene na zaključni prireditvi v Krškem.

Likovniki so s svojimi izdelki prikazali grad Zaprice, Mali grad, stare hiše in kašče in tudi poslali 7 slik na natečaj likovnih del v Sevnico.

Pevski zbori so morali naštirati pesmi Le vkup, le vkup uboga gmajna, Veselo pionirsko in 3 partizanske pesmi. Sodelovali so na proslavah in prireditvi radijske oddaje Pet pedi.

Člani modelarskega krožka so ob zaključku šolskega leta sodelovali s svojimi izdelki na razstavi likovnih del.

Vsi tovariši in tovarišice - vodje krožkov, so prejeli ob zaključku plaketo in značko Matije Gubca.

Pionirji so se z veseljem udeležili zbora slovensko-hrvatskih pionirjev v Stubici, ki je bil 20. oktobra 1973. Proslava je bila pred veličastnim spomenikom Matije Gubca. V bogatem kulturnem sporedu so sodelovali množični pionirski pevski zbor s 1100 pevci pod vodstvom dirigenta Radovana Gobca, godba, folklorna skupina in recitatorji. Tovariš Ogrizović, predsednik ZPM Hrvatske, je s svojim govorom orisal pomen zbora in zblizevanja slovenskih in hrvatskih pionirjev.

Najbolj slovesna je bila zaključna prireditev v Krškem 15. decembra 1973, na kateri so bile podeljene Plakete Matije Gubca.

Tudi te prireditve se je udeležila delegacija pionirjev naše šole, da so prevzeli zaslužen plaketo.

Po sprejemanju in pozdravnem nagovoru so si vsi ogledali razstavo. Nato so vse pionirje delegate odpeljali v Kostanjevico na grafično razstavo. Po ogledu drugih krajev so se v Brestanici okrepčali in se vrnili v Krško.

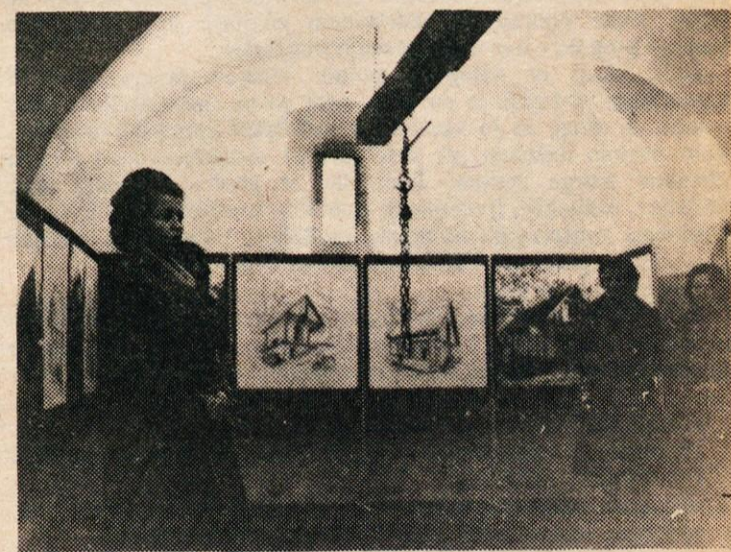

KAMNIŠKI PIONIRJI PRED SPOMENIKOM MATIJE GUBCA V STUBICI

Med tem časom so mentorji imeli posvet, na katerem so proučili rezultate tega tekmovanja in se seznanili z novimi nalagami.

Na skupni proslavi so nato podelili Plakete Matije Gubca. Krški pionirji pa so pripravili lep kulturni program.

Pionirji so na plaketo ponosni, in se bodo še z večjim veseljem lotili novih nalog.

RAZSTAVO O KAŠČAH V TUHINJSKI DOLINI JE ODPRLA MIRINA ZUPANČIČ, PREDSEDNICA KAMNIŠKE KULTURNE SKUPNOSTI

ske doline. Med njimi na robu planote ob zapriškem gradu stoji najstarejša kašča, ki je bila označena z letnico 1793, torej je stara 180 let. Prenesli so jo iz Sidola št. 9; bila je last Frančiške ŽIBERT, po domače pri Mežnarku. Ta kašča je tudi znotraj opremljena s predali, različno posodo in kmečkim orodjem.

Ob razstavi so izdelali tudi ličen katalog, ki s skicami in topografskim seznamom kašč v Tuhinjski dolini lepo dopolnjuje razstavo.

F.S.

INDUSTRIJSKO PODJETJE ALPREM - KAMNIK

- izdelovanje in montaža oken, vrat, vetrolofov, pregradnih sten, fasad itd. iz aluminija,
- opremo za samopostrežne in klasične trgovine vseh vrst, stavbno ključničarstvo

SMUČARSKI VADITELJI V LETOŠNJI SEZONI

Še malo, pa bomo sredi smučarske sezone, kateri sneg ni in ni naklonjen. Skopo pobeljena smučišča ne dajejo nič kaj prijazno podobo v tem času. Marsikateri smučar, sicer vnet, ni še imel prilike vrezati smučine v letošnjem snegu. Vsi stari pregovori in napovedi, da bo letos huda zima, so se žal izjalovile. Cela vrsta čakajočih na sneg je obupana, od gostincev, hotelirjev, žičničarjev do smučarjev vseh vrst, starosti in spolov. Vsaj visokogorska smučišča bi lahko nudila možnosti za smuko, pa ni in nič. No, ni vse tako žalostno in brezupno. Tisti najvnetejši in pa tisti, ki morajo biti brezpogojno do pričetka zimske sezone pripravljene, so si za svoje priprave le poiskali snega. Našli so naravnega in umetnega. Kdo pa so ti vneti iskalci, boste vprašali. Ni težko uganiti. Ve se, da so to smučarski učitelji, vaditelji in trenerji, ki morajo svoje znanje obvladati z vsemi novostmi v smučarski tehniki, če ni snega doma, ga imajo gotovo pri sosedu. In res, letošnje priprave so bile v Kaprunu, Kranjski gori in Begunjah. Nazadnje smo izkoristili tudi tanko snežno odejo na Veliki planini. V Kaprunu je potekal seminar za republiške in področne demonstratorje, ki sta se ga udeležila Stele in Schnabl. Pogoji vadbe na snegu so bili vse prej kot ugodni. Smučišče na višini 3029 m, temperatura -27 pod ničlo, megla in veter nam ni dajalo prijetnega gostoljubja. Zaviti v vse, kar je kdo imel pri sebi, smo predelovali elemente nove smučarske šole. Kot nalašč, nas je zadnji dan pozdravilo sonce, da smo vsaj videli kje smo. Nadaljnje

DOBER START V NOVO SMUČARSKO SEZONO! (FOTO: J. TAJČ)

priprave so potekale v Begunjah na umetnem smučišču (le za republiške demonstratorje). Takoj po novoletnih praznikih je bil razpisan 3-dnevni republiški seminar za vse aktivne učitelje smučanja SR Slovenije v Gozdu Martuljku, oziroma Kranjski gori. Tega seminarja so se udeležili vsi kamniški učitelji: Podjed, Schnabl, Stele, Škorjanc in Šuštar ter Smrekar iz Mengša in Vulkan iz Domžal. Na zaključku seminarja so dobili licenco republiškega demonstratorja Stele, področnega demonstratorja pa Podjed in Schnabl. V širšo izpitno komisijo za ocenjevanje na vaditeljskih tečajih sta bila izbrana Podjed in Šuštar. Dvodnevnega seminarja na Veliki planini, ki ga je razpisal PZUVTS kamniškega področja se je udeležilo preko 40 učiteljev oziroma vaditeljev iz Domžal, Mengša in Kamnika. Njim so novo smučarsko šolo posredovali Schnabl in Šuštar, deloma še Stele in Smrekar. Izredno zanimiv del seminarja je bil prikaz poučevanja na kratkih smučeh imenovanih GLM metoda. Večji del elementov smučarske šole smo po zaslugi Golob Miha posneli na filmski trak in tako bomo tečajnikom lahko tudi v tej obliki posredovali smučarsko tehniko. Enako ko učitelji, so tudi sodniki obnovili in dopolnili svoje znanje na seminarju v Domžalah.

PZUVTS kamniškega področja je tako kar najbolje pripravljen sprejeti smučarje na področju Domžal, Mengša in Kamnika ter jim nuditi strokovno vodstvo in pomoč. Kot vsako leto doslej, je tudi v letošnji sezoni pripravljenih veliko smučarskih tečajev, začetnih, nadaljevalnih, tekmovalnih, po klasični in GLM metodi. Tečaji bodo na Velikih poljanah in Veliki planini, ki letos izredno ugodno nudi dnevne karte, saj lahko rečemo, da tako nizkih cen ni nikjer. Smučišča so letos odlično urejena in opremljena z novimi vlečnicami. Omeniti je treba novo vlečnico v Tihni dolini, ki obratuje in nudi ugodno smuko že ob majhni snežni odeji. PZUVTS bo na željo sindikalnih podružnic kamniških podjetij in družbenopolitičnih organizacij priredila vsakovrstno smučarsko tekmovanje. Enako bo ob sobotah in nedeljah uvedena dežurna služba smučarskega učitelja, ki bo na voljo obiskovalcem Velike planine, obenem pa bo skrbel za red in disciplino na smučiščih. Vsa smučarska tekmovanja, treningi in tečaji, morajo biti izključno prijavljeni PZUVTS ali Viatorju. V nasprotnem primeru skupine ne bodo smele uporabljati vzdrževanih smučišč in prostovoljno trasirati prog ter s tem motiti ostalih smučarjev.

Dela, akcij in nalog je polno. Vsakdo pozna PZUVTS kamniškega področja le po delu manj pa po organizacijski plati, sestavi in vlogi, ki jo zavzema v sodobnem športnem življenju. Zato čutimo dolžnost, da širšo javnost seznanimo z osnovnimi členoma našega statuta. Prvi člen se glasi: „Področni zbor učiteljev, vaditeljev, trenerjev in sodnikov kamniškega področja je strokovna organizacija učiteljev, vaditeljev, trenerjev in sodnika smučanja na področju TTKS Domžale in TTKS Kamnik.“

Osmi člen pa se glasi:

PZUVTS je strokovna organizacija učiteljev, vaditeljev, trenerjev in sodnikov smučanja, ki skrbi za strokovno delo v klubih, vzgojo novih kadrov in nadaljnji razvoj smučanja.

Naloge PZUVTS kamniškega področja so:

- organizira in vodi strokovno smučarsko dejavnost na področju Domžal in Kamnika,
- organizira smučarske tečaje,
- sodeluje s šolami, hoteli, turističnimi društvi in žičnicami,
- organizira strokovne tečaje in seminarje za nove kadre in izpopolnjevalne tečaje za svoje članstvo,
- odreja udeležence za republiški in zvezni seminar,
- sestavlja enoten program strokovnega dela,
- organizira in sodeluje pri organizaciji smučarskih prireditvev.

Schnabl Marjan

DELO LJUDSKÉ TEHNIKE

V okviru Ljudske tehnike na področju občine Kamnik delujejo predvsem naslednje sekcije: modelarski klub, radio klub in fotokino klub ter društvo izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav.

Delo modelarskega kluba

Modelarski klub organizira predvsem tečaje za začetnike, modelarske tečaje za boljše modelarje ter se udeležuje raznih tekmovalj. V letu 1973 je klub organiziral tekmovalje v okviru kluba modelov A2, jadralskih modelov F-C, udeležil se je republiškega tekmovalja jadralskih modelov A2 in medklubnega tekmovalja istih modelov Kamnik-Ljubljana-Kranj. Sodniki Kluba so sodelovali na tekmovalju v Ajdovščini, Lescah in Novem mestu. Razen tega pa imajo redno trenajo v vodenih modelih.

Število članstvalno niha in ga je mogoče določiti le ob organiziranju tekmovalj. Tekmovalje se je v letu 1973 udeležilo okrog 30 članov. Glavni problem pri sodelovanju v tem klubu so veliki izdatki, ki jih morajo prispevati večinoma člani sami. Klub ima tudi težave z delavnico, ki jo imajo trenutno v samostanu v Mekinjah.

Delo radio kluba

Delo radio kluba se razvija po razporedju radio zvez, ki jih določa pristojni organ na podlagi republiškega črta radio zvez za vse radio klube v Sloveniji. Skupno imajo 58 članov, ki se izmenoma udeležujejo oziroma uzpostavljajo zveze s svojimi korespondenti po celem svetu. Večinoma delajo s telefonijo, za oddaljenejša področja pa pride v poštev tudi telegrafija. Radio klub je organiziral tudi tečaje za radio amaterje, ker želijo usposobiti čim več članov za delo s primopredajniki. Njihovo delo je pomembno tudi za vsesplošni ljudski odpor, ker se usposobljeni člani lahko uporabijo za pomoč in v primeru bojne pripravljenosti.

Delo radio kluba je poleg vključevanja in usposabljanja članov vezano predvsem na sodobno tehnično opremo. Znano je, da se ravno na tem področju tehnika stalno izpopolnjuje in, da bi moral kamniški radio klub imeti možnost, da sproti izpopolnjuje tehnično opremo, saj je od tega odvisno tudi dobro delovanje kluba in hitra ter dobra zveza v primeru potrebe.

Delo fotokino kluba

Dejavnost fotokino kluba je usmerjena predvsem na področje fotografije. Članov imajo 36 in jih seznanjajo z osnovami fotografije. Obravnavajo predvsem črno belo fotografijo in diapozitive. Razen tega sodelujejo preko posameznikov na raznih medobčinskih amaterskih razstavah. Vključujejo se tudi v snemanje raznih proslav, tekmovalj oziroma snemanje dokumentarnih posnetkov in dokumentacije.

Tudi to delo kluba je odvisno od tehnične opremljenosti, ki je prav tako pogoj za razširjenost njihovega delovanja. Kakor pri drugih sekcijah so tudi v tej sekciji navezani na prispevke posameznih članov.

Delo društva izumiteljev tehničnih izboljšav

Navedeno društvo deluje v okviru podjetja „Emone“ in ima 43 članov. Njihovo delo je predvsem navezano na ustrezne rešitve v samoupravnih aktih delovnih organizacij, ki bi morale bolj upoštevati navedeno področje. Društvo je namreč premalo stimulirano in ne more izvajati programa, ker zato nima dovolj možnosti.

V bodoče bo potrebno delu tega društva posvetiti več pozornosti in zainteresirati delovne organizacije, da se vključijo v program tega društva, saj bodo imele neposredno korist od tega prav delovne organizacije.

Svilanit kamnik

Mali oglasi

Diplomirani ekonomist z več leti službe, s stanovanjem, telefonom, osebnim avtomobilom, z dobrimi poslovnimi zvezami z Beogradom, v delovnem razmerju; želim prevzeti predstavništvo – zastopstvo nekega podjetja iz Slovenije za Srbijo, s sedežem v Beogradu. Vse druge informacije dobite na tel. št. 061 317-953. Pismene ponudbe lahko pošljete na upravo lista pod šifro „Prodaja“.

Planinsko društvo Kamnik razpisuje prosto honorarno delovno mesto upravnega tajnika s 5-urnim delovnim časom. Pismene ponudbe sprejema pisarna Planinskega društva v Kamniku do 15. februarja 1974.

PREKLIC

Podpisani Ulčar Stane iz Rudnika pri Radomljah izjavljam, da poznam tov. Petra Cedičnika-Krta iz Rudnika kot aktivista in ne kot kakšnega izdajalca. Ulčar Stane

TUDI ZA BREZJE VODOVOD

Vse kaže, da se bo uresničila želja vaščanov Brezj, da bodo končno le dobili dobro pitno vodo. Ker leži vas na nadmorski višini 700 m in še na apnenčastem terenu, so bili že od nekdaj navezani na kapnico. V sušnih poletnih mesecih tudi te primanjkuje in so morali vodo dovažati iz Kamnika s cisterno.

Vas ima lepe možnosti za razvoj. Pred nekaj leti je bila zgrajena cesta, ki je ta kraj vsaj deloma približala Kamniku. Potrebna je preusmeritev kmetij; v bližnji prihodnosti bo na Brezjah zraslo večje vikend naselje, obenem pa je to tudi izredno lepa izletniška točka.

Gradnja vodovoda bo zahtevala precejšnja finančna sredstva, saj bo potrebno premagati višinsko razliko 200 m na razdalji dveh kilometrov. Zgraditi bo treba dva vodna zbiralnika, nabaviti črpalko in vsaj dva tisoč metrov plastičnih cevi. Največja ovira bo vsekakor izkop. Kje bo potekal vodovod še ni točno določeno, vendar je zadnja varianta, po kateri bi vodo speljali mimo samotne kmetije na Kršiču preko Vodic do Brezj, zelo sprejemljiva, ker bi zajela še tri nižje ležeče kmetije, katere še nimajo dobre pitne vode.

Veliko sredstev so pripravljene vaščani sami prispevati. Tudi krajevna skupnost Godič bo prispevala del sredstev. Vaščani računajo na pomoč občinske skupščine, saj je le-ta imela vedno razumevanje in se lahko pohvali z dejstvom, da so Brezje ena zadnjih vasi v občini, ki še nimajo dobre pitne vode. Brezjani so se tudi obvezali, da bodo napravili veliko udarniških ur. Uspelo jim je zgraditi cesto, transformatorsko postajo in to veliko z lastnim delom. Prepričan sem, da jim bo tudi tokrat uspelo in, da bodo dobili vsaj najosnovnejšo dobrino, saj so prav prebivalci hribovitih vasi prikrajšani še za toliko stvari, s katerimi se lahko pohvalijo meščani.

BM

ŠAH

Šahovski klub „Stol“ je 16. decembra organiziral sindikalno občinsko brzopotezno prvenstvo.

Turnirja se je udeležilo 42 igralcev, med katerimi so imeli največ uspešnih šahisti Stola in podjetja „Kamnik“.

Končni vrstni red:

1. Trebušak (Stol)
2. Vuksanović (podjetje „Kamnik“)
3. Bračič (Titan)
4. Pelikan (podjetje „Kamnik“)
5. Krivorotov (Utok)

Decembrskega občinskega brzopoteznega prvenstva v Komendi so se udeležili šahisti iz Stožic, Domžal, Kamnika in Komende.

Zmagal je brez poraza Skok (Domžale), drugo in tretje mesto pa sta dosegla Urbanc (Stožice) in Križelj (Komenda).

P. Pleve

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža in očeta

JANEZA SEMPRIMOŽNIKA

se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga spremili na zadnji poti in mu poklonili cvetje, iskreno zahvaljujemo. Hvala tudi društvu upokojenecv za spremstvo s praporom.

V Kamniku, 10. januarja 1974

Družina Semprimožnik

ZAHVALA

Ob težki izgubi dobrega moža in skrbnega očeta

IVANA HOMŠAKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam ob tej težki uri stali ob strani.

Zahvaljujemo se vsem družbenopolitičnim organizacijam v občini Kamnik za sodelovanje pri pogrebu, darovalcem cvetja in vencev, govornikom za poslovilne besede, pevskemu društvu LIRA iz Kamnika, godbi iz Mengša, praporščakom, borcem NOB in rez. vojaškim starešinam, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Še enkrat vsem pristrčna hvala za vse.

Zahjuči: žena Ivica, sin Drago in hčerka Ivica

Kamniška kronika

december 1973

POROKE:

- Silvo Čevka iz Županjih njiv, delavec, star 18 let, in Marinka Kališnik iz Podboršta, torbarka, stara 21 let;
- Vinko Krevh iz Kranja, natak, star 23 let, in Jožica Grohar iz Zg. Brnika, natak, stara 19 let;
- Ivan Lesjak iz Mengša, avtoelektričar, star 27 let, in Dominika Smrkolj iz Duplice, delavka, stara 25 let;
- Radivoj Nenadov iz Rudnika, delavec, star 46 let, in Jelica Gajdobranski iz Rudnika, gospodinja, stara 48 let;
- Peter Peterlin iz Podboršta pri Komendi, kmet, star 40 let, in Marijeta Podgoršek iz Vodic nad Ljubljano, kontrolorka, stara 33 let;
- Srečko Urankar iz Snovika, delavec, star 21 let, in Jožica Koncilija iz Zg. Tuhinja, krojačica, stara 19 let.

SMRTI:

- Franc Antonin iz Kamnika, invalidski upokojenec, star 74 let;
- Franc Brelih iz Tunjske mlake, osebni upokojenec, star 63 let;
- Ivan Gerkman iz Kamnika, delavec, star 43 let;
- Franc Hribar iz Srednje vasi, tesar, star 52 let;
- Ivan Homšak iz Bele, kmetovalec, upokojenec, star 58 let;
- Jožefa Kodra iz Golic, upokojenka, stara 73 let;
- Valentin Kristan iz Most, socialni podpiranec, star 87 let;
- Angela Lipovšek iz Laz, gospodinja, stara 79 let;
- Marija Lukanc iz Kamnika, osebna upokojenka, stara 48 let;
- Neža Mali iz Snovika, prevžitkarica, stara 78 let;
- Vid Mohar iz Starih Sel, upokojenec, star 71 let;
- Ivana Nograšek iz Tunjic, gospodinja, stara 87 let;
- Pavel Omovšek iz Gozda, kmet, star 74 let;
- Marijeta Pančur iz Zg. Tuhinja, prevžitkarica, stara 87 let;
- Franciška Perne iz Godiča, gospodinja, stara 82 let;
- Franc Polajnar iz Kamnika, skladiščnik, star 36 let;
- Jakob Poljanšek iz Znojil, upokojenec, star 85 let;
- Zdenka Ravbar iz Ljubljane, pravnik, stara 25 let;
- Franciška Romšak iz Podstudenca, kmetica, stara 75 let;
- Avguštin Stele iz Križa, osebni upokojenec, star 70 let;
- Alojz Sušnik iz Krivčevega, delavec, star 32 let;
- Marija Štorgelj iz Velike Lašne, družinska upokojenka, stara 71 let;
- Franc Vrankar iz Podbrega, prevžitkar, star 82 let;
- Marija Vrankar iz Gradišča, prevžitkarica, stara 81 let.